

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 954. A quo consecranda & benedocemda Ecclesia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

2. Resp. Ad secundum: Dos competens censetur ea, quæ sufficit pro luminaribus *c. 1. caus. 1. g. 2.* & ad honestam sustentationem presbyteri seu parochi cum uno Clerico ministro si parochialis est, aut capella *c. nemo. dist. 1. de consecr. juncta Gl. v. custodum.* & si fuerit Ecclesia collegiata, juxta numerum Clericorum & ministrorum in ea instituendorum & qualitatem collegii *cit. c. caus. 1. n. 2.* habitâ ratione decimarum, oblationum aliarumque obventionum ministris Ecclesiæ de jure competentium. Non tamen ab initio dos tanta requiritur, quæ etiam sufficiat ad hospitalitatem exercendam & jura Episcopalia solvenda, utpote ad quæ præstanda Ecclesia impotens non tenetur, nisi ad pinguiorem fortunam pervenerit. ita Sylv. Azor. Pirh. Reiffenst. *h. cit. Arg. c. cum dilectus. de consuetud.*

Quest. 952. An & qualiter Ecclesia destructa seu execrata, vel etiam amplificata de novo consecranda sit.

1. Resp. Primò: Ecclesiam consecratam tunc censeri execratam seu amisisse consecrationem, ut nova consecratione egeat, non tantum quando totum illius ædificium, id est, quod ad tectum & parietes aut majorem horum partem simul, sive fortitudo, sive consulto collapsum exutum aut dirutum est. Idque, etiam si ex iisdem lapidibus sit re-ædificata, quia tunc nec physicè nec moraliter est eadem Ecclesia, quæ erat antea, ita Abb. in *c. proposuisti h. t. num. 8.* Sylv. *V. Consecratio. 2. g. 4.* Azor. *p. 2. c. 4. g. 5.* Barbof. *de off. & pot. Episc. allegat. 27. n. 13.* Delb. *de immunit. Eccl. c. 2. Du. 2. f. 14. n. 1.* Pirh. *n. 9.* & alii communiter, pro ut sumitur ex *c. de fabrica. dist. 1. de consecrat. V. innovata.* Verùm etiam amisisse consecrationem & iterato consecrandam; dum parietes illius interiores extoto vel majore eorum parte etiam citra eorum ruinam exusti, devastati, abradi; quia, ut dictum, consecratio consistit in interiore superficie parietum Chrismate illita & Crucibus depicta. Abb. *l. c. n. 7.* Sylv. Azor. *l. c.* Pirh. *n. 8.* Delb. *l. c. n. 9.* Secus tamen est, seu non censetur execrata, si alia opera lignea, etiam totum tectum Ecclesiæ, conflagraverunt, aut aliâ causâ diruta. AA. iidem. Uti etiam juxta probabiliorem contra Innoc. in *rub. h. t. n. 1.* Host. *ibidem.* Abb. *l. c. n. 8.* (quorum sententiam probabilem censet Delb. *l. c. n. 18.* saltem quando ex intentione omnes vel penè omnes parietes reparandi, unus post alium intermisso missæ sacrificio, quasi continuatis operis unus post alium dejecit & reparatur, tenent Sylv. *l. c.* Azor. *l. c. g. 6.* Barbof. *l. c. n. 19.* & *inc. 6. h. t. n. 3.* Pirh. *n. 9.* Reiffenst. *n. 12.* Engels. *h. t. n. 2.* Delb. *l. c. n. 19.* & 20. Suar. *p. 3. d. 81. f. 3. cas. 6.* Laym. *l. 5. tr. 5. c. 5. n. 16.* Wiefn. *h. t. n. 24.* & alii cum Gl. in *c. proposuisti. h. t. V. reconciliari.* Ecclesia non eget nova consecratione, quando non simul, sed per partes minores paulatim deficit, ita successivè, etiam, ut nulla pars ex priore ædificio superlit, modo partes illæ collapsæ statim restaurentur ex ea ratione, quod in eo casu Ecclesia per partes illas minores continuò restauratas semper censeatur eadem non tantum moraliter & per fictionem aliquam, sed etiam juxta veritatem rei, sicut non solum secundum canones & jura, sed etiam secundum veritatem navis, quæ per partes reparatur, est eadem, quæ fuit ante *l. 24. ff. de legat. 1.* sicut eadem est civitas, cujus civibus successivè mortuis alii paulatim substituti per *l. propo-*

nebatur ff. de judic. Idem homo etiam, quod ad Corpus, cujus partes aliquibus quotidie calore nativo absumptis novæ generantur. Idem manet oleum consecratum, cui paulatim deficienti modicum quid olei non consecrati affunditur, consecratione extendente se ad oleum non consecratum affusum, dum sacrum veluti dignius trahat ad se non sacrum *c. quod in dubiis in fine. h. t.* Idem est seu non amittitur consecratio, si decrustatio parietum non fiat simul aut uno die, sed per diem aut hebdomadarum spatium. Delb. *l. c. n. 10.* qui etiam *n. 12.* cum Vasq. *3. p. d. 233. c. 4. n. 34.* ait, multò minùs amitti consecrationem ob solam dealbationem interioris superficie; cum sic crusta, in qua fit consecratio, permaneat, opus tamen esse in hoc casu aliqua reconciliatione aspergendo nimirum partibus illis mox à reparatione aquam benedictam censent aliqui cum Barb. *l. c.* Arg. *cit. can. de fabrica. de consecrat. dist. 1.* quod etsi nullo jure expressum habeatur, esse tamen tutius & magis pium tradunt Host. in *c. proposuisti. h. t.* & Sylv. *V. consecratio 2. g. 2. in fine.* apud Pirh. *cit. n. 9. in fine.*

2. Resp. Secundò. Idem est de Ecclesia consecrata ex post amplificata sive in latitudine sive in longitudine aut etiam amplitudine, ut ea non egeat nova consecratione, si pars addita sit minor veteri remanente, secus si sit eâ major. Delb. *l. c. n. 16.* Azor. *l. c. g. 6.* Barbof. *l. c.* Alleg. *27. n. 19.* Engels. *h. t. n. 2.* Reiffenst. *n. 14.* Arg. *cit. c. de fabrica.* & exemplo olei sacri vel aquæ benedictæ, cui affunditur pars minor olei vel aquæ non benedictæ.

Quest. 953. Consecratio Ecclesiæ an & quando iteranda?

Resp. Ecclesiæ (idem est de altari) consecrationem, ubi de ea facta & per execrationem illius non amissa constat, non esse iterandam, sumitur ex *can. Ecclesiis. 19. dist. 1. de consecrat. & can. de fabrica.* & pro communi quasi regula habent Gl. in *cit. c. V. parietibus.* Sylv. *c. consecrat. 2. g. 4.* Barb. *cit. Alleg. 27. num. 12.* aliisque. Ubi tamen constat consecratam quidem, sed non rite nimirum non adhibitâ formâ præscriptâ ordinationibus Ecclesiasticis, de novo consecrandam; cum defectus formæ actum annullat, & aliquid non fieri & non rite fieri sint paria. Idem est, seu Ecclesia consecranda est, ut Masc. *de probat. concl. 413. & 683. à n. 1.* Barb. *l. c. à n. 5.* Wiefn. *h. t. n. 18.* Si ignoretur, quòd unquam consecrata fuerit, vel etiam de eo dubitetur; cum facta, quale quid est consecratio, non præsumantur; imò præsumantur non facta, eò quòd adhibitâ conveniente inquisitione desuper nihil appareat, neque ex libris antiquis, neque ex instrumentis Ecclesiæ, aut literis incriptis tabulis marmoreis vel aeneis, neque ex communi existimatione aut fama, testimoniove depositione aliisve indicis, ex quibus aliàs, etiam ex testimonio, unius solius fide digni sufficienter probari possunt ea, in quibus non agitur de damno seu præjudicio tertii, ut Mascard. *de probat. in proem. g. 14. n. 14.* Farinac. *pr. crim. g. 63. n. 26.* Reiffenst. *h. t. n. 10.* Arg. *can. 110. de consecr. dist. 4.* ubi unus testis ad probandum Baptismum esse collatum sufficit in dubio.

Quest. 954. à quo consecranda vel benedicenda Ecclesia?

1. Resp. primò: Consecrari non potest nisi ab Episcopo. *c. nemo. & c. nullus. de consecrat. dist. 1.* & quidem non nisi ab Episcopo proprio illius diocesis,

nis, nisi tamen ab hoc Episcopus alienus habeat licentiam Arg. c. 2. h. t. & si id fecerit, consecratio quidem ab eo facta est valida, peccat tamen & puniendus cessatione per annum unum à missarum celebratione Abb. in cit. c. n. 2. Wiestn. h. t. n. 8. juxta c. Episcopus. caus. 7. q. 1. uti & ipso jure suspensus ab exercitio pontificalium ex Decreto Trid. sess. 6. c. 5. de reform.

2. Resp. Secundò: Sed neque ab Episcopo alteri non Episcopo delegari seu committi potest ea potestas consecrandi; cum non sit potestas jurisdictionis, sed Ordinis Episcopalis c. aqua. 9. h. t. Sylv. v. consecratio 2. q. 1. Azor. p. 2. l. 9. c. 4. q. 1. Pirh. h. t. n. 1. eum communi, adeoque nec suo Vicario generali. ut Delb. de immunit. Eccl. c. 2. du. 2. f. 10. n. 2. citatis S. Antonin. Sylv. Henric. nisi is fortè esset Episcopus aliquis titularis. Potest tamen papa non tantum tali Vicario non Episcopo, aliive simplici sacerdoti, sed & Episcopo nondum consecrato, quin & necdum sacerdoti ex plenitudine suae potestatis committere hanc potestatem consecrandi, etsi ea sit ordinis, cuius ordinarius Minister est Episcopus, ita Avita de censur. p. 5. d. 7. du. 4. Sayr. l. 5. c. 16. n. 31. Henric. l. 9. c. 27. n. 6. Filliuc. Tom. 2. Tr. 1. c. 4. num. 118. & alii, quos citat & sequitur Delb. l. c. n. 4. & seq. qui etiam n. 8. addit, sibi non placere sententiam Sylvii in 3. p. q. 83. a. 3. Sa. V. Ecclesian. 20. Victoris & aliorum docentium, quòd si Ecclesia prius consecrata egeat reconciliatione, Episcopus hanc reconciliationem committere possit simplici sacerdoti. Quòd multò magis dicendum de Ecclesia quae primam consecrationem per execrationem amisit, adeoque necessaria est nova consecratio non sufficiente reconciliatione.

3. Resp. Tertio: Neque jure communi competit benedictio Ecclesiarum non Episcopis. Bene tamen ex privilegio speciali Papae concessio per Leonem X. superioribus Fratrum minorum puta Generalibus, Provincialibus, Custodibus, Guardianis, legato per barbos. cit. alleg. 27. n. 44. Pellizar. Tom. 2. Tr. 8. c. 5. n. 67. Rodriq. Tom. 1. qq. regul. q. 9. a. 2. Mirand. in man. Pralat. Tom. 2. q. 39. a. 1. concl. 3. Et sic etiam competente aliis regularibus communicantibus in eorum privilegiis. Henric. cit. n. 6. lit. D. Laym. l. c. n. 12. Dian. p. 4. tr. 4. resol. 91. Reiffenst. h. t. n. 9. Delb. l. c. n. 10. citatis pluribus aliis, pro ut ipsum constat ex compend. privileg. Societatis V. Ecclesia §. 2. ut nimirum Ecclesias & oratoria cæmisteria sui Ordinis, ubi polluta, reconciliare possint aqua ab Episcopo vel etiam suis praelatis benedicta, ut Delb. citatque ab eo. Quin & solenniter benedicere Ecclesias easdem nunquam adhuc consecratas, & deputare ad peragenda in iis divina donec consecrentur, ut expressè Reiffenst. l. c. limitat nihilominus hoc Leonis privilegium quò ad primum Delb. n. 11. & seq. ad casus ubi Episcopus defunctus aut depositus, vel renuntiavit aut etiam quocunque modo absens seu distans est ad duas dietas (quae qualiter computandæ, non conveniunt AA. ut videre est apud eundem à n. 12.) ab Ecclesia reconcilianda, quamvis hæc ipsa limitatio non ad ipsam reconciliationem, sed quò ad aquam benedicendam à superioribus regularibus restringenda videtur, pro ut colligitur ex compend. privileg. Societ. l. c. dum ibi dicitur; præsertim in locis remotis, ubi Episcopum aquam benedicentem per duas dietas adire non possunt, quò ad alterum verò, sive quòd solenniter Ecclesias non consecratas solenniter benedicere possint ad casum, dum Episcopi id facere nolunt vel negligunt.

4. Resp. Quarto: De cætero si Ecclesia, quae solum benedicta vel autoritate Episcopi ad divina officia deputata est, violetur, posse eam à simplice sacerdote, etiam regulari, & citra privilegium, quin & citra necessitatem petendi licentiam ab Episcopo, reconciliari ut probatur ex c. si Ecclesia. de consecrat. Eccles. (quamvis decens & consulum eam peteret ab Episcopo ejusve Vicario, qui etiam, ut cum communi D. Thom. Sotus, Henric. Avila, Suar. de Lug. citati à Delb. l. c. n. 20. & 21. ob necessitatem aliquam dispensare possunt, ut in Ecclesia polluta celebrari queat) tradunt Abb. in cit. c. si Ecclesia num. 3. Nav. l. 3. conf. 1. de consecrat. Eccles. Avila l. c. du. 3. Tamb. de jur. Abb. Tom. 1. D. 23. q. 10. n. 11. Barbof. de potest. Episc. p. 2. alleg. 28. n. 17. Dian. p. 4. tr. 4. resol. 91. de Lugo & alii, quos citat & sequitur Delb. l. c. n. 17. qui etiam n. 22. & 23. ait, tantam esse posse necessitatem, ut, si non sit aditus ad Ordinarium, possit in illa Ecclesia polluta, antequam reconcilietur, celebrari. v. g. si in die festo populus non haberet aliam Ecclesiam, in qua missam audiret.

Quest. 955. Quo die & tempore consecrari possit Ecclesia.

Resp. Quamvis Ecclesie rita solenni consecrari non soleant, nisi die dominico aut festo, id tamen de jure necessè non est, sed potest consecrari quocunque die feriato. ita juxta c. 2. h. t. & Pontif. Rom. tit. de benedict. & consecrat. Eccl. Extra tempus tamen interdicti Ecclesiastici. Sylv. V. consecratio. 2. q. 2. Azor. p. 2. l. 9. c. 4. q. 3. & Gl. de off. Episc. c. 28. n. 2. Pirh. h. t. n. 2. Wiestn. n. 13. Barbof. cit. alleg. 27. n. 2. & in cit. c. 2. n. 4. fieri tamen debet sub sacrificio missæ (quod vel ipse Episcopus consecrator, vel alius illo consecrante, celebrat. Gonz. in cit. c. 2. num. 2. Wiestn. l. c.) quamvis hoc ipsum non sit de valore consecrationis, sed solum de præcepto & consuetudine can. omnes. & can. de fabrica. dist. 1. de consecrat. Pirh. n. 3.

Quest. 956. Quid sit de Altaris consecratione?

1. Resp. Primo: prænotandum, altare aliud esse fixum, aliud mobile. Fixum seu stabile illud est, dum tota mensa superior lapidea, super qua sacrificium celebratur, alicui basi ex uno saxo vel pluribus lateribus coctis calce aliove modo stabiliter affigitur, ita ut superior mensa & inferior basis simul componant universum altare, ipsa conjuncturâ principaliter constituyente altaris fixi substantiam. ita ferè Barbof. in c. 1. h. t. n. 2. Unde etiam, ut Idem, ex citato à se Suar. Tom. 3. d. 81. a. 3. f. 5. Lit. D. Si totum altare, nimirum superior mensa simul cum structa ei basi citra utriusque disjunctionem moveretur loco, & alio transferretur, non execrabitur, aut locum habebit dispositio textus cit. c. 1. aliorumque similium; non tamen etiam execrandum separatione superioris mensæ à basi, quando mensa illius prius consecrata imponitur dein structuræ inferiori seu basi, docet Tabiena. v. altare. §. 5. quod ipsum sibi non displicere ait Castrop. loc. mox. citando. n. 9. propendente in item Suar. nisi ex ea fractura fragmentum illud notabilem deformitatem contrahat, de quo paulò post. Altare mobile seu portabile (unde & dictum Viaticum in c. ult. de privil. in 6.) est parvus lapis cum foramine; cui includantur reliquiae sacrae supposito sigillo, etiam solum amovibiliter impositus tabulæ lignæ,